

Otroci so stopali proti vrtnim vratom. Odprejo jih in — glej, tu je Azor, v gobcu držeč slamnik, ki ga je bil včeraj izgubil Fran na trati. Zavladalo je veliko veselje. V pomoč »dvonožnima konjema« zaprežejo Azorja v voziček. Vanj spravijo svoje reči in darila, ki jim jih je naklonila teta Mara. Da ni manjkalo tudi košarice hrušk za mamo, se umeje samo ob sebi.

»Pa z bogom, ljuba teta, in hvala ti za vse, prav za vse!«

»Z bogom, ljubi otroci! Pozdravite doma ateja in mamo, pa kmalu zopet pridite!«

Tako so se poslavljali, dokler niso otroci zapustili tetine gostoljubne hiše.

Doma pa je bilo mnogo veselega pripovedovanja; Dolinarjev ate in mama sta z zanimanjem poslušala zgovorne otroke.

* * *

Zgodbe, ki sem vam jih tu opisal, se niso vršile včeraj ali lani, nego pred več leti, ko sem še učiteljeval na Bukovici, ki leži med Škofjo Loko in Železniki. Dolinarjevi otroci so danes že odrasli in kaj prida ljudje. To pa vem, da se še danes radi spominjajo opisanega izleta in življenja pri — teti Mari!

V spomin U. Wessnerjevi.*)

Utihnil zadnji je srca utrip,
zatisnila oko je zlata mati,
srce rodilo je vprašanje tisti hip:
»Čemu mi zdaj na svetu je ostati?«

Odkdaj si me ljubila, blaga mati? —
Od onih davnih, tajno sladkih dni,
Ko si pričakovala v nadi zlati,
da ti Vsevedni dete podari.

Potem pa je v ljubezni rajsko jasni
objelo materino me srce,
in bili zate, zame dnevi krasni,
ko so detinske sanje mimo šle.

Mladostne sanjala sem sanje svoje
pod tvojim varstvom varno in lepo,
kot pesem bilo je življenje moje,
spomin še zdaj zveni mi presladko.

Pa je bolešt nam v hišo se vselila,
ko je očeta vzela kruta smrt.
Kako ti solza je oko rosila,
ko je premnogi up bil tebi strti!

Iskala si tolažbe v deci svoji
in našla si jo v truda polnih dneh.
To bili še so srečni dnevi tvoji,
če bil je delu svojcev dan uspeh.

Zdaj ni te več med nami, draga mati,
odšla pred nami si v vsevečni mir.
Ostali nam so le spomini zlati
in vera v snidenje — tolažbe vir.

I. K.

* Gospa Uršula Wessnerjeva je umrla v visoki starosti 94 let. Bila je mati profesorice Marije Wessnerjeve na dekliškem liceju v Ljubljani, Ane Wessnerjeve, nadučiteljice v Trbovljah-Vodah, in Josipine Wessnerjeve, učiteljice v Ljutomeru. Vrli slovenski ženi in materi postavlja »Zvonček« ta skromni spomenik. Uredn.